

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.912 van 18 februari 1998
in de zaak A. 74.643/X-7472.**

In zake : de n.v. VAHEJA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. MARTENS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Wildewoudstraat 16-17

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. VAHEJA op 11 juni 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 14 april 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van 7 november 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij haar beroep tegen het besluit van 10 juni 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Neerpelt tot weigering van de bouwvergunning voor "het bouwen van een produktiehal met betonsilo's en het slopen van een bedrijfshal" op een perceel gelegen aan de Lillerheidestraat te Neerpelt, kadastraal bekend Sectie B, nr. 1y1/2, voorwaardelijk wordt ingewilligd, anderdeels, de vernietiging van de beroepen beslissing;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. CLEMENT;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1997,
die de neerlegging ter griffie van dat verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 14 november 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december
1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
R. MARTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
en van Advocaat L. DEHAESE, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op
15 januari 1996 bij het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente Neerpelt een bouwaanvraag
heeft ingediend voor het "het bouwen van een produktie-
hal met betonsilo's en het slopen van een bedrijfshal"
op een perceel gelegen aan de Lillerheidestraat, kadas-
traal bekend Sectie B, nr. 1y1/2; dat het bouwperceel
volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij
koninklijk besluit van 20 maart 1978 vastgesteld
gewestplan Neerpelt-Bree gelegen is in een gebied voor

ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen; dat het niet is gelegen binnen een gebied waarvoor een door de Koning -thans de Vlaamse regering- goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 10 juni 1996 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat op beroep van de aanvraagster de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg bij besluit van 7 november 1996 de bouwvergunning heeft verleend; dat de gemachtigde ambtenaar op 28 november 1996 beroep heeft ingesteld tegen dit besluit; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 14 april 1977 dit beroep heeft ingewilligd en het beroepen besluit heeft vernietigd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, de verzoekende partij in een tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, doordat "de zuivere vaststelling (in het bestreden besluit) dat de bufferzone 'te minimale afmetingen kent' zonder aan te geven op welke wijze deze

te minimaal zou zijn, (...) een onvoldoende onderbouwd, te faciel en te oppervlakkig motief (is) om tot weigering van de bouwvergunningsaanvraag over te gaan" en "de motivering van het bestreden besluit als zou het groenscherm alsnog onvoldoende zijn, (...) aldus in feite niet voldoende gemotiveerd (is)", en doordat "de enige rechtsgrond waarnaar in het bestreden besluit wordt verwezen (...) 'de terzake geldende stedenbouwkundige toelichtingen en inzichten' (zijn) zonder evenwel aan te duiden welke deze geldende stedenbouwkundige toelichtingen en inzichten zijn; laat staan deze toe te voegen aan, of te vermelden in het bestreden besluit", zodat het bestreden besluit "niet aan(geeft) krachtens welke rechtsregel(s) tot het besluit werd gekomen dat de bufferzone onvoldoende zou zijn en hoe deze rechtsregels in concreto werden toegepast";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat "het hier (gaat) om een appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid", dat "de stedenbouwkundige bepalingen terzake (niet) voorzien (...) in minimumafmetingen", en dat "verzoekende partij moeilijk (kan) volhouden dat zij de minimale vereisten (...) niet kende, nu de gemachtigde ambtenaar deze vereisten, vooraleer advies te verstrekken, had kenbaar gemaakt", maar "verzoekster (...) deze minima (...) op eigen initiatief terzijde (heeft) gelegd";

Overwegende dat artikel 53, § 3, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat de beslissingen van onder meer de Vlaamse regering met redenen worden omkleed; dat, zoals ook uitdrukkelijk is bepaald in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, deze motiveringsverplichting inhoudt dat in de akte de juridische en feitelijke

overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze motivering afdoende moet zijn;

Overwegende dat het bestreden besluit is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende (...) dat de bestendige deputatie het ingestelde beroep heeft ingewilligd onder meer om reden dat de aanvraag in feite niet enkel de uitbreiding maar ook de vervanging van bestaande, ouderwetse constructies betreft waardoor de milieuhinder voor de omgeving zou verminderen; omdat beroepster naar aanleiding van de hoorzitting gewijzigde plannen heeft bijgebracht waarbij aan de noordzijde een bestaande buffer van sierdennen en welfsels wordt voorzien en aan de zuidzijde op de perceelsgrens twee bufferzones van 5 meter breed, bestaande uit een streekeigen beplanting wordt voorzien; omdat de bestendige deputatie als orgaan van actief bestuur uitspraak doet op grond van een eigen beoordeling van de concrete inhoud van een beroepsdossier;

(...)

Overwegende dat het betrokken terrein volgens de bepalingen van het bij koninklijk besluit d.d. 20 maart 1978 vastgesteld gewestplan Neerpelt-Bree is gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen;

(...)

Overwegende dat luidens de bepalingen van de artikelen 7 en 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen deze gebieden bestemd zijn voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven; dat deze een bufferzone omvatten;

(...)

Overwegende dat (...) niet kan worden akkoord gegaan met de stelling van de bestendige deputatie dat door het voorziene groenscherm een voldoende bufferzone tot stand wordt gebracht; dat rekening dient gehouden met het feit dat het betrokken terrein aansluit bij een woongebied met landelijk karakter; dat in deze context dient gesteld dat de voorziene bufferzone, rekening houdend met de terzake geldende stedenbouwkundige toelichtingen en inzichten, te minimale afmetingen kent; dat om alle bovengenoemde redenen kan worden gesteld dat het ontwerp de goede aanleg van de plaats in het gedrang brengt en stedenbouwkundig niet kan worden aanvaard; dat de voorwaardelijke inwilligingsbeslissing van de bestendige

deputatie het algemeen belang schaadt en in strijd is met een degelijk beleid inzake ruimtelijke ordening; (...)"

Overwegende dat het bestreden besluit het beroep van de gemachtigde ambtenaar inwilligt op grond van de motivering "dat rekening dient gehouden met het feit dat het betrokken terrein aansluit bij een woongebied met landelijk karakter; dat in deze context dient gesteld dat de voorziene bufferzone, rekening houdend met de terzake geldende stedenbouwkundige toelichtingen en inzichten, te minimale afmetingen kent"; dat in het bestreden besluit niet concreet wordt aangegeven wat deze "geldende stedenbouwkundige toelichtingen en inzichten" precies inhouden, en waarom op grond hiervan moet worden besloten dat de voorziene bufferzone "te minimale afmetingen" kent; dat het zeer de vraag is of de aangegeven motivering niet te vaag en te algemeen is om als een afdoende motivering te worden beschouwd; dat het verweer dat de vergunningverlenende overheid bij ontstentenis van wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot de afmetingen van de vereiste bufferzone terzake over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt op het eerste zicht niet dienstig lijkt; dat de discretionaire beoordelingsbevoegdheid de overheid immers niet ontslaat van de opgelegde motiveringsverplichting; dat om dezelfde reden het verweer dat verzoekster op de hoogte zou zijn geweest van de minimale vereisten gesteld door de gemachtigde ambtenaar vooralsnog niet kan worden weerhouden; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, de verzoekende partij onder meer laat gelden dat de nieuwe productiehal noodzakelijk is om producten te kunnen vervaardigen die voldoen aan de nieuwe Belgische norm en aan de wijzigende vraag, hetgeen met de huidige instal-

laties niet kan, dat haar omzet reeds gedaald is als gevolg van het niet aangepast zijn van de productie aan de markt, zodat de weigering van de bouwvergunning haar "levensvatbaarheid" bedreigt en haar ondergang onafwendbaar is, dat ook de ganse planning van het bouwproject in het gedrang komt, en er gevaar dreigt voor het verlies van de gunstige kredietvoorwaarden die waren bedongen, dat na een schorsing van het bestreden besluit de mogelijkheid tot heroverweging van het bestuur bestaat, en dat mag worden aangenomen dat in dat geval, met aandacht voor een evenwicht tussen de betrokken belangen, een "gunstiger resultaat" kan worden verwacht;

Overwegende dat de verzoekende partij ter staving van haar beweringen de nodige bewijskrachtige stukken heeft neergelegd; dat zij voldoende concrete gegevens aanvoert waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn om een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging toe te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 14 april 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van 7 november 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij het beroep van de n.v. VAHEJA tegen het besluit van 10 juni 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Neerpelt tot weigering van de bouwvergunning voor "het bouwen van een produktiehal met betonsilo's en het slopen van een bedrijfshal" op een perceel gelegen aan de Lillerheidestraat te Neerpelt, kadastraal bekend Sectie B, nr. 1y1/2, voorwaardelijk wordt ingewilligd, anderdeels, de vernietiging van de beroepen beslissing;

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien februari 1900 achtennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BOVIN.